

Kutasi Csaba kitüntetése

Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter – a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület felterjesztésére – Nemzeti Ünnepünk alkalmából, 2017. október 24-én a Magyar Gazdaságért díjat adományozta *Kutasi Csaba*

textilvegyész, könnyűipari mérnöknek, textilipari igazságügyi szakértőnek, kiemelkedően eredményes szakmai tevékenysége elismeréséül.

Kutasi Csaba 28 évig a PNYV Textilfestő-gyárában, majd jogutódjában a SECOTEX Rt.-ben dolgozott különböző beosztásokban. Az üzem felszámolása

után minőségirányítási rendszerek kidolgozásával, ruhaipari szakképző iskolákban anyagismeret oktatásával foglalkozott. 2008 óta textilipari igazságügyi szakértőként tevékenykedik.

1969 óta tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos egyesületnek. A Minőségyszabályozó és anyagvizsgáló szakosztály vezetőségi tagja volt, részt vett az egyesület sajtó és propaganda bizottságának munkájában. Tagja az intéző bizottságnak, a TMTE felnőttképzési feladatait is ellát. A Magyar Textiltechnika szerkesztő bizottságában rovatvezető, rendszeresen publikál.

A TMTE korábban Kiváló egyesületi munkáért, valamint a Textilipar fejlesztéséért kitüntetésben részesítette, MTESZ emlékérem tulajdonosa.

Köszöntjük a 90 éves dr. Hajmásy Tibort

Hajmásy Tibor középiskolai tanulmányait a komáromi Bencés Gimnáziumban végezte, gépészmérnöki oklevelet a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett 1950-ben. Az anyagtudományok területén végzett kutatásai alapján a műszaki tudományok kandidátusa címet nyerte el, majd a BME-n műszaki doktori címet szerzett.

1950-ben a Textilipari Kutató Intézetben (TKI) kezdett dolgozni, először, mint tudományos segédmunkatárs, majd munkatárs, 1960-tól tudományos osztályvezető, majd főosztályvezető volt. 1973-tól tudományos igazgatóhelyettesi, 1986-tól 1990-ig az intézet igazgatói teendőit látta el. Kutatómunkája során a textilanyagok szerkezete és felhasználásuk összefüggéseivel, az orientált polimerek kifáradását megalapozó elméletekkel foglalkozott. Az anyagvizsgálatok területén a műszaki-, ill. egészségügyi textiliák, korszerű ruházati anyagok vizsgálati módszereinek és műszereinek fejlesztése került munkája középpontjába. Az intézet vezetőjeként a szervezeti és érdekeltégi rendszert korszerűsítette, továbbá K+F szaktársaságokat hoz

zott létre a hazai textil- és textilruházati ipari kutatás-fejlesztés hatékonyságának javítására. Több nemzetközi és hazai kutatási-fejlesztési programban vett részt. Megszervezte a kelet-európai textiles kutatóintézetek mérés-technikai együttműködését.

Több külföldi ösztöndíjban részesült, többek között az USA-ban és Franciaországban tanulmányozta a szakmai kutatást, ill. a szakintézetek szervezetét. Az MTA Szál- és Rostfizikai albizottsága titkári teendőit is ellátta, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság plenumában tevékenykedett, az OMIKK Textilipari szakirodalmi tájékoztatójának szerkesztője volt.

1990. évi nyugdíjazása után tudományos szakértői és tanácsadói tevékenységet folytatott. Számos szakkönyv, műszaki-tudományos közlemény, szabadalom, szabvány fűződik nevéhez. Részt vett a BME szakmérnöki továbbképzésben (szálmechanikai vizsgálatok, textilfizika tárgy oktatása).

1950 óta tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, a minőségyszabályozó és anyagvizsgáló szakosztályban és az egyesület nemzetközi kapcsolatok bizottságában végzett eredményes munkát. Munkásságát a Munka Érdemrend ezüst fokozatával, arany Kiváló feltaláló kitüntetéssel ismerték el.

Tisztelettel köszöntjük 90. születésnapja alkalmából, hosszú életet és jó egészséget kívánunk!

Köszöntjük a 90 éves Kőhalmi Konrádot

Kőhalmi Konrád a Bolyai János Szövő- és Fonóipari Technikumban érettségizett 1946-ban, majd a Goldberger Textilművek kelenföldi gyárában helyezkedett el. Igyekezete és szakmai érdeklődése alapján beajánlották a megalakuló Magyar Fonóipari Rt.-hez (a későbbi Lőrinci Fonóhoz), ahol 1954. október 1-jéig dolgozott technikus, később gyáregység-vezetői, főtechnológusi, majd főmérnöki beosztásban.

Egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki karán végezte, ahol 1954-ben szerzett gépészmérnöki, majd 1972-ben gazdasági mérnöki oklevelet.

Vezetői beosztásokban dolgozott a Budai Pamutfonóban (FRAMA), a Pamuttextilművek fonodai gyáregységében, a Kispesti Textilgyárban (Kistext) és a Kőbányai Textilművekben. Utóbbiból műszaki vezérigazgató-helyettesként vonult nyugdíjba 1987 végén. Nyugdíjas-ként tanácsadói feladatokat látott el a Kistextben.

Szakmai pályafutása során kiemelkedő eredményeket ért el fonodalétesítés (Lőrinci Fonó), a düftin- és kordbársonygyártás bevezetése (Pamuttextilművek), a BD-140-es fonógépek telepítése (Kistext), a poliészter-viszkóz fonalgyártás bevezetése és szövődefejlesztés

(tarkánszött és nyüstös szövet gyártás), valamint a rávasalható közbélés előállítás bevezetése (Kőbányai Textilművek) terén.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület alapító tagja, a pamutfonó, ill. a szövő szakosztályban tevékenykedett, ahol hosszú ideig az elnöki tisztt is ellátta.

Eredményes munkásságát a Munka Érdemrend arany fokozatával, a TMTE részéről Kiváló egyesületi munkáért kitüntetéssel ismerték el.

Tisztelettel köszöntjük 90. születésnapja alkalmából, jó egészséget és hosszú életet kívánunk!

Köszöntjük Mészáros Évát 85. születésnapján

Mészáros Éva középiskolai tanulmányai elvégzése után az Iparművészeti Főiskolán tanult tovább, ruhatervező művésznak készült. Diplomája megszerzését követően a Fővárosi Mértékutáni Szabósnál helyezkedett el, 1957-ben átkerült a Ruhaipari Tervező Vállalathoz. 1960–1972 között a Soproni Ruhagyár instruktora volt. Ez után a Hunor Pécsi Kesztyű és Bőrruházati Vállalatnál, majd a

Pécsi Bőrgyárnál dolgozott művészeti vezetőként. Később a Magyar Divatintézetben folytatta pályáját, emellett rendszeresen készítette – a Művészeti Alapon keresztül külföldre is értékesített – sikeres saját terveit. Rendszeresen publikált a Nők Lapja, az Ez a Divat és az Ádám című lapokban. A Magyar Divatintézet kiadványaként megjelenő Pesti Divat, majd a Ruhaipar, későbbi nevén Divat és Marketing képszerkesztője volt. Számos tan- és szakkönyvet illusztrált.

1961-ben kezdett el rajzot és művészeti anatómiát tanítani a Felsőfokú Könnyűipari Technikum-

ban, ill. a későbbi Könnyűipari Műszaki Főiskolán 1972-ig, címzetes főiskolai docens címet elérve. 1980–1989 között a Magyar Iparművészeti Főiskolán oktatott férfiruha tervezést. Alapító tanára volt a Divattervező Szabadiskola (később Rosemari, majd Budapesti Divatiskola) néven indult első magyar ilyen jellegű képzőintézménynek, továbbá tanított a Magyar Divat Intézet menedzserképző szakán és több vidéki divatközpontú iskolában. Az 1980-as években újjáélesztette a *folk* stílust, bizonyítva, hogy a magyar népviselet egyes elemeit be lehet építeni a divattrendekbe.

Rendes tagja a Magyar Művészeti Akadémia Iparművészeti Tagozatának, valamint a Magyar Képző- és Iparművészek Szövetségének, vezetőségi tagja a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete textil szakosztályának.

Eredményes munkásságát 1992-ben a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetéssel ismerték el. A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület – amellyel aktív időszakában szoros kapcsolatot ápol – a Szellemi örökség albumban örökítette meg kiváló pályafutását.

Tisztelettel köszöntjük 85. születésnapján, jó egészséget és hosszú életet kívánva!

Köszöntjük dr. Reicher Johannát 80. születésnapján

Reicher Johanna a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikumban szerzett textilvegyszer technikus oklevelet. 1957 és 1962 között az ELTE vegyész szakán neves professzoroktól tanult, a Kolloidkémia tanszéken készített diplomamunkáját kiváló eredménnyel védte meg. 1962-től 1971-ig a Textilipari Kutató Intézet kémiai főosztályán dolgozott. Számos té-

mában végzett eredményes kutatómunkát, így többek között a cellulózszálak és az akril-koopolimerek vizsgálata területén tevékenykedett, részt vett az infravörös spektroszkópia textilipari alkalmazásának hazai elterjesztésében. Cellulóz-kémiai kutatásai a papíripari témákra is kiterjedtek. Több színezéstechnológiai probléma megoldásában is részt vett.

1971-től 1992-ig, nyugdíjazásáig a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyész-mérnöki Karának Szerves Kémiai

Technológia tanszékén, a könnyűipari részlegnél dolgozott. Szerves kémiai technológiát, textiltechnológiát és cellulózkémiát tanított. A Könnyűipari Műszaki Főiskolán a színezékkémia és színezéstechnológia tárgyait oktatva. Több szakdolgozat és diplomamunka témavezetőjeként segítette a fiatalokat egyetemi tanulmányaik sikeres befejezésében. Számos jegyzet és szakkönyv szerzője, amiben második férje, dr. Bonkáló Tamás gépészeti témakörökben segítette munkáját. Szakirodalmi munkásságát 66 – részben külföldön is megjelent – közlemény is fémjelzi. Nemzetközi és hazai kongresszusokon, konferenciákon tartott előadásokat, részt vett a Magyar Tudományos Akadémia munkabizottsági ülésein.

Eredményes kutató- és oktatómunkáját jelzi az 1979-es műszaki doktori cím, az 1986-ban elért kémiai tudomány kandidátusi, és az 1992. évi címzetes egyetemi docensi fokozat.

A TMTE Textilvegyszer és kolorista szakosztályának tagja, számos cikke jelent meg a Magyar Textiltechnikában.

Tisztelettel gratulálunk 80. születésnapján, jó egészséget kívánunk.

Köszöntjük Lukács Jánosnét 80. születésnapján

Lukács Jánosné – ahogy a szakmában széles körben ismerik: Irina – a Moszkvai Textilipari Egyetem Kémiai Technológia Szakán 1959-ben szerzett textilvegyszer-mérnöki oklevelet. 1959–1963. között a Váci Kötöttárugyár, illetve a Budapesti Harisnyagyár festőüzemének főtechnológusa volt. Ezt követően az iparirányítás területén dolgozott.

1963-ban került a Könnyűipari Minisztériumba, majd az összevont Ipari Minisztériumban tevékenykedett több vezetői beosztásban, 1989-ben főtanácsosként fejezte be az iparirányítás terén végzett munkáját. 1989–1992 között a Budaprint Pamutnyomóipari Vállalat befektetési igazgatói teendőit látta el. 1992 óta egyéni vállalkozóként szakértői tevékenységet folytat, továbbá szakmai tolmácsolást lát el több nyelven.

1960 óta tagja a Textilipari Műszaki és Tudomá-

nyos Egyesületnek. Az ipargazdasági szakosztály vezetőségi tagjaként, 1988-tól elnökeként végez eredményes munkát. 1998-tól 2010-ig a TMTE főtítkárhelyettese volt. A divat és a textil- és ruhaipar kölcsönhatásainak és gazdasági folyamatainak elemzése terén kidolgozott több hazai és nemzetközi szakmai tanulmány és cikk szerzője, társszerzője. Szerzői és szerkesztői tevékenységével a TMTE több hiánypótló kiadványt jelentetett meg. A TEXPLAT (Nemzeti Technológiai Platform a magyar textil- és ruhaipar megújításáért) kidolgozásából aktívan kivette részét. Mint tanúsítvánnyal rendelkező pályázati tanácsadó, rendszeresen részt vállalt a TMTE pályázatainak elkészítésében és a projektjeinek megvalósításában. Kezdeményezője és fő szervezője a „Divat-Piac-Technológia” nemzetközi konferenciasorozatnak. Kiemelkedő szerepe volt a TMTE bel- és külföldi kapcsolatainak fejlesztésében és PR munkájában. Eredményes szakmai és társadalmi munkáját több kitüntetéssel is elismerték, többek között a Textilipar Fejlesztéséért Érem és a MTESZ Emlékérem kitüntetésben részesült.

Tisztelettel köszöntjük 80. születésnapján, további munkájához erőt és jó egészséget kívánunk.

Köszöntjük a 80 éves Zoles Józsefet

Zoles József 1937. augusztus 7-én Rákospalotán született. A Bolyai János Fonó-, Szövő- és Hurkolóipari Technikumban 1955-ben érettségizett és szerzett technikus oklevelet. Ezután a Budapesti Műszaki Egyetemen folytatta tanulmányait, ahol 1962-ben okleveles gépészmérnökként végzett.

Első munkahelyén, a Rákospalotai Kötöttárugyárban mint technikus gyakornok kezdte pályafutását, majd 1961-től ugyanitt üzemmérnöki munkakört töltött be. 1963-tól a Budapesti Finomkötöttárugyár gépjavitó üzemében üzemvezetőként, majd telephelyvezető-helyettesként dolgozott 1970-ig, amikor is a Budapesti Finomkötöttárugyár műszaki igazgatójává nevezték ki. Ezt az állást töltötte be 1983-ig. 1983-tól 1985-ig a Budapesti Kötőipari Szövetkezet, 1985-től 1990-ig az Elektromos Kötőipari Szövetkezet főmérnöke volt, ezt követően a Hudvágner Kötőde üzemmérnökeként dolgozott 2000. július 31-ig, nyugállományba vonulásáig.

E fontos beosztásai mellett mellékfoglalkozásban dolgozott a Könnyűipari Beruházási Vállalatnál, az Integrál Építőipari Bt.-nél (mint gépész műszaki ellenőr),

1959 óta pedig – napjainkig – külső óraadóként különböző oktatási intézményeknél. Ez utóbbiak között fontos szerepet töltött be a Könnyűipari Műszaki Főiskolán ill. annak utódjaként az Óbudai Egyetem Rejtő Sándor Könnyűipari Karán egyetemi docensként végzett oktató tevékenységében.

Munkájához kapcsolódóan külföldi kötőgépgyáraknál bővítette szakmai ismereteit, ahol továbbképző tanfolyamokon vett részt.

Szakmai tapasztalatai alapján nagyszámú tanulmányt, szakkönyvet és szakkikket írt ill. lektorált.

Szakmai tevékenységét két alkalommal a Könnyűipar Kiváló Dolgozója kitüntetéssel, valamint – a Budapesti Finomkötöttárugyár 1971–1978 között végrehajtott kiemelt nagyberuházásának eredményes levezetéséért – a Munka Érdemrend ezüst fokozatával ismerték el. 2017-ben a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem 50 éves eredményes mérnöki tevékenységéért jubileumi arany diplomával tüntette ki.

Fontos munkát végzett a TMTE keretében is: sok éven át aktív résztvevője volt a kötő szakosztály vezetőségének, a TMTE szervezésében továbbképző tanfolyamokat tartott a kötőiparban dolgozó munkásoknak, konferenciákon előadásokon ismertette vállalata eredményeit, terveit.

Gratulálunk 80. születésnapja alkalmából és további munkájához erőt és jó egészséget kívánunk.

Cseresnyés Géza 1919–1917

98. életévében eltávozott közülünk a hazai könnyűipar kiváló ipargazdasági szakembere, Cseresnyés Géza.

1946-ban kezdett dolgozni a gyapjúiparban, ahol elsősorban a munka- és üzemszervezés, valamint a vezető-

képzés területén fejtette ki tevékenységét. Dolgozott a Könnyűipari Minisztériumban, a Könnyűipari Szervezési Intézetben, majd a Könnyűipari Módszertani és Továbbképző Intézet vezető-továbbképző osztályát vezette. Több

mint három évtizedes munkássága alatt a termelés- és munkaszervezés, az ösztönzési módszerek helyes kialakítása, a szervezőszakember-képzés, a számítástechnikai felkészítés, majd a vezetőképzés volt munkájának fő területe. Végül a Budapesti Harisnyagyár szakértőjeként dolgozott és mindvégig szívén viselte a könnyűipar ügyét.

1951 óta volt tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, alapítója

és hosszabb ideig vezetője volt az ipargazdasági szakosztályának, a 2000-es évek elejéig több cikluson át látta el a szakosztály titkári tisztét. Részt vett számos munkabizottságban, azok irányításában, rendezvények, konferenciák előkészítésében, szervezésében, megvalósításában. Dolgozott a Szervezési és Vezetési Tudományos Társaságban és további társadalmi szervezetekben. Több tanulmánya jelent meg, számos szakmai előadást tartott.

Munkásságát kitüntetésekkel ismerték el, többek között Hevesi Gyula Díjban részesült. A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület Kiváló Egyesületi Munkáért érdemmel tüntette ki.

Emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjék békében!

Dr. Hajnal Endre 1922–2017

Elhunyt dr. Hajnal Endre, a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület régi, nagyrabecsült tagja, az ellenőrző bizottság tiszteletbeli elnöke.

1947-ben a Pázmány Péter Tudományegyetem jogi karán végzett jogi doktorként, de ugyanezen az egyetemen három évig vegyésztanulmányokat is folytatott. Később mérlegképes könyvelői, okleveles kalkulator, üzem- és munkaszervező, ügyviteli szervező képesítéseket is szerzett.

59 éven át dolgozott a textiliparban. 1948-tól a Magyar Pamutiparnál helyezkedett el, ahol szövőgépen is dolgozott, majd a számviteli területen folytatta munkáját. 1950-től jogfolytonosan a Hazai Pamutszövő Gyár dolgozója lett, számviteli munkakörben és üzemszervezői beosztásban hasznosította szaktudását és tapasztalatait. Aktívan közreműködött a Hollerith rendszerű gépi adatfeldolgozás bevezetésében, ezzel párhuzamosan a Pamutipari Igazgatóságon az elő- és utókalkulációk új rendszerének kidolgozásában vett részt. 1960-tól a Könnyűipari Gépi Adatfeldolgozó Vállalatnál dolgozott, ennek később vezetője lett. 1966-ban a Könnyűipari Szervezési Intézetbe került, főként a gyapjúipari vállalatok adatfeldolgozását szervezte. 1969-től részt vett a IV. ötéves terv könnyűipari részének matematikai modellezésében és számítástechnikai rendszerű tervezésében. Az 1972-ben létrejött Számító Központban a dolgozók betanítását irányította. Ezt követően a Könnyűipari Minisztériumba került. Elsősorban textilipari

rekonstrukció számítógépes anyagi és teljesítményelszámolásával foglalkozott. A Könnyűipari Módszertani és Továbbképző Intézet kereén belül működő munkacsoportban azon munkálkodott, hogy a külföldi szervezők munkamódszerei hatékonyan átadásra kerüljenek. Dolgozott több külföldi országban is, többek között Grúziában, Mongóliában és Litvániában segítette a textilüzemek szervezés munkálatait. Előadó volt az Északi Akadémián és a Szófia Egyetemen. Három munka- és üzemszervezési oktatófilm elkészítésében vett részt, ezeket külföldön is hasznosították.

1987-ben vonult nyugállományba, de továbbra is aktív maradt. A külföldi kapcsolatok létrehozását elősegítő minisztériumi háttérintézményben, a TEXTIL-PROGRESS Kft.-ben is tevékenykedett. 1993-tól a FÉKON NETT bajai üzemével foglalkozott, a tulajdonváltás után létrehozott NETTI-TEX Kft.-t 2001-ig vezette. 80 éves korában vált meg a napi kötött elfoglaltsággal járó munkától.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1953 óta volt tagja, a Textilipari Tervgazdaság folyóirat egyik alapítója. Munkatársaival együtt dolgozták ki egyesületünk számviteli rendjét. A később megalakuló számvizsgáló bizottságban végezte nagy gonddal ellenőrző munkáját, majd az ellenőrző bizottságban folytatta tevékenységét. Az ipargazdasági szakosztály keretein belül aktívan tevékenykedett, országsszerte számos előadást tartott a textilüzemekben.

Eredményes munkásságát a Munka Érdemrend ezüst fokozatával és számos további kitüntetéssel ismerték el. 1995-ben a TMTE Kiváló Egyesületi Munkáért kitüntetés adományozásával ismerte el kimagasló tevékenységét.

Emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjék békében.

Zöld Kálmán 1953–2017

Hatvannegyedik életévében elhunyt Zöld Kálmán, a kiváló szakember, egyesületünk aktív tagja és tisztviselője.

Szüülőhelyén, Gyomán a Kner Imre Gimnáziumban érettségizett, könnyűipari-mérnök képesítést a Könnyűipari Műszaki Főiskolán szerzett. Több szakterületen is tevékenykedett pályafutása során. Dolgozott Gyomán a Háziipari Szö-

vetkezetnél, majd a Halasi Kötöttáru-gyár gyártmányfejlesztési osztályvezetője, 1987-ig főmérnöke, később műszaki-termelési igazgatóhelyettese volt. Ezt követően a Glovita Győri Kötöttkesztyű-gyárban műszaki titkári teendőket látott el, a fejlesztéseket menedzselte.

1990-ben megalapította a Textil-2000 Kereskedelmi és Vállalkozásfejlesztési Gmk-t, amely 1991-től Textil-2000 Kft. néven a műszaki textiliák széles választékát forgalmazta. Ennek a cégnek a tulajdonos ügyvezetőjeként dolgozott elhunytáig. Vállalkozása egy 2014-ben elnyert Széchenyi terves pályázattal saját telephe-

lyen működött. Üzleti partnerei korrekt vezetőként és magánemberként is tisztelték.

A helyi iparkamarában, ill. a klaszter csoportban is tevékenykedett. Kiskunhalasi évei alatt az ottani Ipari Szakmunkásképzőben tanított 3 évig.

1977 óta volt tagja volt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, ezen belül a műszaki textil

műhely vezetőségi tagjaként, 2014-től társelnökként végzett sokoldalú szervező munkát. 2006 óta az intéző bizottság tagjaként is részt vett a TMTE vezetésében. Szakmai előadásokat tartott, cikkeket írt a Magyar Textiltechnikában.

Fájdalommal búcsúzunk és emléket kegyelettel megőrizzük. Nyugodjék békében.